

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012273
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3117012273.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému L. O. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 06. februára 2019 odvolanie obžalovaného L. O. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.04.2018, sp.zn.0T/139/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. O. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.04.2018, sp.zn.0T/139/2017 bol obžalovaný L. O. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 13.10.2017 v čase o 09.40 hod. pred rodinným domom s popisným číslom XXXX na ulici A. Z. v L. nad V. pristúpil k poškodenému F. J., trvale bytom P. P. X/X, Z. L., ktorého sa opýtal, či je J., na čo poškodený odpovedal, že áno je, na čo obžalovaný bez príčiny fyzicky napadol poškodeného tak, že pravou rukou zovretou v päšť ho udrel do oblasti ľavej časti tváre následkom čoho poškodený spadol do úložného priestoru auta, kde obžalovaný ku nemu pristúpil a niekoľkokrát rukou zovretou v päšť ho udrel do rúk a hlavy, odstúpil od poškodeného a opýtal sa ho, prečo mu zbil dcéru, na čo poškodený odpovedal, že sa jej ani nedotkol, vtedy opätovne obžalovaný pristúpil k poškodenému a začal ho udierať pravou rukou zovretou v päšť do hlavy a kopať do celého tela, následkom čoho poškodený spadol do úložného priestoru auta, kde ho obžalovaný niekoľkokrát udrel a kopol a keď ho prestal udierať povedal mu, že na toto čakal rok a pol, a že mu sľúbil, že ho ubije, potom odišiel na stavbu, chytil do ruky krompáč a zakričal na poškodeného „nepozerať sa na mňa, lebo ťa zabijem“.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný L. O. odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. na peňažný trest vo výške 800,-Eur. Súčasne okresný súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovaného pre nesprávnosť výroku o vine ako aj výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na rozpory vo výpovediach poškodeného a svedkov, týkajúce sa údajnej vyhrážky obžalovaného. Poškodený F. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že „ako som sa otočil na pána O., tak som sa na neho pozrel a vtedy držal v ruke krompáč a povedal mi, že sa na neho nemám pozerieť, lebo ma zabije, pričom bol asi 10 metrov odo mňa a toto mohol počuť môj kamarát pán X. a pán v okuliaroch, lebo stál kúsok od pána O.“. Ďalej uviedol, že svedkovia O. a L. O. st. jednoznačne bez akýchkoľvek pochyb uviedli, že vyhrážanie zabitím

nepočuli a také niečo nezaznelo. Naopak výpoveď svedka obžaloby X. A. je zmätočná a nedôveryhodná. Obhajca obžalovaného zdôraznil, že tento svedok na hlavnom pojednávaní vôbec nevypovedal zhodne o relevantných skutočnostiach ako v prípravnom konaní. V prvom rade svedok A. v prípravnom konaní uviedol, že videl stáť obžalovaného s krompáčom pri zadnej časti auta. Naproti tomu z výpovede poškodeného, či už v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný mal krompáč držať až v čase po konflikte, to je, keď sa vrátil k rozostavanému domu. Navyše svedok A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený sa pozrel na obžalovaného a obžalovaný zakričal „nepozeraj na mňa, lebo ťa zabijem“. Naproti tomu následne uviedol, že si nie je istý, či sa obžalovaný poškodenému vyhrážal zabitím. Ide o jednoznačne protirečenie svedka A. na hlavnom pojednávaní, pričom obžalovaný trval na tom, že svedok A. vypovedal tendenčne v prospech poškodeného, nakoľko ako sám uviedol s poškodeným sa poznajú od malička a sú kamaráti. Týmito rozpormi vo výpovediach sa okresný súd vôbec nezaoberal. V prospech obžalovaného ohľadom vyhrážky svedčí skutočnosť, že ani svedok K. X. výslovne nepotvrdil na hlavnom pojednávaní ani v prípravnom konaní skutočnosť, že padli slová nebezpečného vyhrážania zo strany obžalovaného. V prípravnom konaní dokonca uviedol, že slová „zabijem ťa“ nepočul. Obžalovaný nesúhlasí s tvrdením okresného súdu, že jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené, a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Zo všetkých výpovedí uskutočnených na hlavnom pojednávaní bola práve výpoveď svedka A. tou najkontroverznejšou, najnepresvedčivejšou a najviac vyháňavou a zmätočnou. V kontexte toho, že má ísť o jedinú výpoveď, ktorá má potvrdzovať verziu poškodeného, je jej vyhodnotenie v neprospech obžalovaného zarážajúce. Obžalovaný tiež nesúhlasí s názorom okresného súdu ohľadom hodnotenia výpovede svedka O., ktorá podporuje obranu obžalovaného v tom, že obžalovaný sa nevyhrážal poškodenému. Okresný súd uviedol, že obrana obžalovaného bola podporená výpoveďou L. O. st. a len čiastočne výpoveďou svedka X. O., keďže tento svedok sa nenachádzal v dostatočnej blízkosti obžalovaného v čase spáchania predmetného skutku, aby mohol presvedčivo podporiť obranu obžalovaného. Okresný súd tiež uviedol, že naopak svedok X. A. sa síce nachádzal v dostatočnej blízkosti poškodeného v čase spáchania predmetného skutku, avšak s istotou nevedel na hlavnom pojednávaní potvrdiť výpoveď poškodeného F. J.. Obžalovaný nesúhlasí s názorom súdu, že obrana obžalovaného bola len čiastočne podporená výpoveďou svedka X. O.. Svedok O. výslovne uviedol, že počul krik, ale žiadne vyhrážky zabitím nepočul. Preto z hľadiska objektívnej stránky trestného činu nebezpečného vyhrážania nemôže byť toto „vyhodnocovacie kritérium súdu“ na ujmu obžalovaného, nakoľko svedok O., ktorého výpoveď súd nevyhodnotil ako nedôveryhodnú, výslovne vyvrátil vyhrážku obžalovaného adresovanú poškodenému. Obhajca obžalovaného má preto za to, že výpoveď svedka O. nebola okresným súdom správne vyhodnotená. Okresný súd tiež pri hodnotení dôkazov prihliadol na minulosť obžalovaného, keď poukázal na priestupok a trestný čin, ktoré obžalovaný spáchal v súvislosti s vyhrážkami, a preto vyvodil jeho tendenciu vyhrážať sa zabitím iným osobám. Aj na základe tejto tendencie obžalovaného, vyhodnotil výpoveď obžalovaného a výpoveď svedka O. st. ako účelové. Z dokazovania jednoznačne vyplýva, že na obžalovaného sa hľadá, akoby nebol odsúdený. Obhajca obžalovaného má za to, že účinok zahladenia by mal byť dôsledne dodržiavaný a nemala by byť na ujmu obžalovaného jeho minulosť. Zároveň poukazuje na významnú skutočnosť, ktorú okresný súd opomenul v napadnutom rozsudku, pričom okresný súd sa nevysporiadal riadne s objektívnou stránkou trestného činu nebezpečného vyhrážania, a to konkrétne, že obžalovaný spáchal čin závažnejším spôsobom konania (so zbraňou). Okresný súd iba skonštatoval, že táto objektívna stránka bola naplnená, avšak neuviedol z čoho mal preukázané, že obžalovaný spáchal trestný čin nebezpečného vyhrážania závažnejším spôsobom konania (so zbraňou). V tejto časti je podľa názoru obžalovaného napadnutý rozsudok nepreskúmateľný. Obhajca obžalovaného opakovane poukázal na výpoveď obžalovaného, výpoveď svedka L. O., svedka X. O. a svedka K. X.. Z uvedených výpovedí vyplýva, že obžalovaný nedisponoval krompáčom, a teda nemohol spáchať trestný čin nebezpečného vyhrážania závažnejším spôsobom konania (so zbraňou). Obhajca obžalovaného má za to, že obžalovaný je nevinný v časti trestného činu nebezpečného vyhrážania závažnejším spôsobom konania. Obžalovaný L. O. z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por.

K odvolaniu obžalovaného L. O. sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“). Vo svojom vyjadrení uviedol, že s prezentovaným názorom obhajoby sa nestotožňuje, pretože okresný súd k preukázaniu skutkových okolností vyplývajúcich z podanej obžaloby vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Vypočul všetkých k veci relevantných svedkov a celkom správne vyhodnotil výpoveď poškodeného F. J. ako dôveryhodnú, ale aj logickú, pretože poškodený ako v

prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní sa bez akýchkoľvek rozporov pridržiaval svojej výpovedi o vyrieknutej hrozbe zabitím obžalovaného so zbraňou (krompáčom), pričom podľa názoru prokurátora je celkom nelogické, prečo by mal poškodený vypovedať pravdu vo vzťahu k trestnému činu výtržníctva (ktoré obžalovaný priznal) a vo vzťahu k nebezpečnému vyhrážaniu by mal naopak klamať. Svedeckými výpoveďami bol potvrdený krik osôb v mieste a čase spáchania skutku. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď svedka X. O., na ktorú poukazuje obhajca obžalovaného, tak tento svedok vôbec nepotvrdil obhajobu obžalovaného, pretože jednoznačne sa nenachádzal v dostatočnej blízkosti obžalovaného v čase spáchania skutku, preto jeho výpoveď presvedčivo nepodporuje obžalovaného obhajobu. Svedok L. O. st. je otcom obžalovaného, pritom okresný súd správne vyhodnotil výpoveď tohto svedka ako účelovú. Prokurátor má za to, že okresný súd vyhodnotil výpoveď poškodeného F. J. správne za dôveryhodnú a v spojení so svedeckou výpoveďou svedka X. A., ktorý potvrdil, že počul ako obžalovaný vyriekol hrozbu zabitím, ale aj, že obžalovaný držal v ruke krompáč, rozhodol o vine obžalovaného L. O.. Prokurátor ďalej uviedol, že obžalovaný mal dostatočný motív k tomu, aby poškodeného fyzicky napadol, ale aj sa mu vyhrážal, pretože poškodený v minulosti zbil dcéru obžalovaného, za čo bol právoplatne odsúdený. Trest uložený okresným súdom je s prihliadnutím na spôsob spáchania skutku, ich následok, zavinenie a pohnútku, majetkové pomery a možnosť nápravy obžalovaného podľa názoru prokurátora dostatočným. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obhajca obžalovaného a obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd rozhodol v súlade s písomným petítom odvolania obžalovaného. Zároveň k trestnému činu výtržníctva dodal, aby sa odvolací súd zaoberal materiálnym korektívom podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na to, že poškodený nemal žiadne zranenia, je pochybnosť aj o tom, či sa skutok stal na mieste verejnosti prístupnom, a teda, či nejde v danej veci o priestupok. Pokiaľ ide o dôveryhodnosť poškodeného poukázali aj na skutočnosť, že poškodený poprel, že by bol právoplatne odsúdený za napadnutie dcéry obžalovaného, a pokiaľ ide o výpoveď svedka A., tak túto považujú za zmätočnú. Pokiaľ ide o použitie zbrane, tak nebolo potvrdené, že by obžalovaný mal k dispozícii v tom čase krompáč.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného L. O. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku, podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 06. februára 2019 na podklade podaného odvolania obžalovaného, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, t.j. obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o vine, výroku o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného L. O. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpoveď obžalovaného L. O., o výpoveď svedka F. J., ktorý má v konaní i procesné postavenie poškodeného, o výpovede svedkov X. A. a K. X., ako aj o relevantné listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o uznaní obžalovaného L. O. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom

ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že nedošlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu, tak v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o uznaní viny obžalovaného za predmetný skutok dostatočne zdôvodnil. Hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov okresného súdu. Odvolací súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu stotožnil, správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovaného.

K námietke, že jediným dôkazom proti jeho osobe je výpoveď poškodeného, ktorá nie je podľa názoru obžalovaného podporená žiadnym iným relevantným dôkazom, pričom výpoveď svedka X. A. považuje za zmätočnú, odvolací súd uvádza, že okresný súd správne vyhodnotil výpoveď poškodeného F. J. ako dôveryhodnú, ale aj logickú, pretože poškodený tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zotrval na svojej výpovedi o vyrieknutej hrozbe zabitím obžalovaného so zbraňou (krompáčom). Okresný súd rovnako správne poukázal na skutočnosť, že by bolo nelogické, že by poškodený vypovedal pravdu vo vzťahu k trestnému činu výtržníctva, ku ktorému sa obžalovaný priznal a vo vzťahu k nebezpečnému vyhrážaniu by mal naopak klamať. Svedeckými výpoveďami bol potvrdený krik osôb v mieste a čase spáchania skutku. Pokiaľ ide o výpoveď svedka X. A., tak táto len podporne dopĺňa výpoveď poškodeného F. J.. Q. X. A. stál v inkriminovanom čase v dostatočnej blízkosti poškodeného, pričom potvrdil, že počul ako obžalovaný vyriekol hrozbu zabitím, ale aj že obžalovaný držal v ruke krompáč. V tomto smere je potrebné uviesť, že motívom konania obžalovaného voči poškodenému bola istá odplata za to, že poškodený v minulosti zbil dcéru obžalovaného, za čo bol právoplatne odsúdený a dostal smiešny trest, pričom jeho dcéra bola dokaličená a musela chodiť za psychiatrom. Výpoveď poškodeného F. J. okresný súd správne hodnotil ako jasnú, presvedčivú, konzistentnú a vierohodnú.

Pokiaľ obžalovaný namieta, že sa nedopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., odvolací súd nad rámec úvah okresného súdu dodáva, že sám obžalovaný L. O. vo svojej vlastnej výpovedi potvrdzuje, že „chcel, aby sa J. bál, ako sa bála aj jeho dcéra.“

K námietke obžalovaného, že v predmetnej veci s prihliadnutím na tzv. materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o trestný čin výtržníctva, odvolací súd uvádza, že vzhľadom na okolnosti prípadu a pohnútku obžalovaného nemožno v tejto veci konštatovať, že jeho závažnosť je nepatrná, nakoľko motívom obžalovaného tak ako už bolo uvedené bola istá odplata obžalovaného poškodenému za to, že poškodený v minulosti zbil dcéru obžalovaného, za čo dostal smiešny trest a jeho dcéra bola dokaličená a potrebovala pomoc psychiatra. Taktiež s prihliadnutím na surovosť konania obžalovaného nemožno jeho protiprávne konanie považovať z hľadiska jeho závažnosti za nepatrné, keď tak ako vyplýva zo skutkových okolností predmetného prípadu, obžalovaný bez príčiny fyzicky napadol poškodeného tak, že pravou rukou zovretou v päsť ho udril do tváre a následne opätovne ho udieral pravou rukou zovretou v päsť do hlavy a potom ho kopal do celého tela.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe napadnutého rozsudku, pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok a s ktorými sa okresný súd dostatočne a vecne správne

vyporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach preto len poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmere. Peňažný trest uložený obžalovanému vo výmere 800,-Eur, pri správnom nezistení ani jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Tr. zák. a správnom zistení jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., že obžalovaný spáchal viac trestných činov, zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaných trestných činov, zistené priťažujúce okolnosti, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený peňažný trest v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého peňažného trestu, preto odvolacie námietky obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov je zrejmé, že odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky obžalovaného za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste v prospech obžalovaného na podklade jeho odvolania, a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.